

olvasmány, vagy sem /pesze ugyanis tudjuk, hogy az/. Ebben nem ismerünk tréfát azóta, hogy egyik ostoba vicc áldozatává lett barátunk beárgolta szigorlatra a Füle év-könyvét.

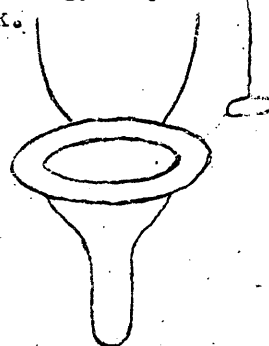
S van-e kellemesebb annál, mint unalmas téli éjszakában egymás indexét lapozgatni, pontos kimutatást vezetve az illető eredményegyeiről. Ezt persze egyesek hiu irigykedésnek, ostoba vetélkedésnek próbálják billenteni. Ugy gondoljuk, teljesen félelmetes az ilyen nevetséges rágalmak cáfolata. Ugyanakkor valljuk, hogy a megfeszített tanulás mellett szükség van néha kikapcsolódásra. Az aktív pihenésnek remek, az izmokat és az értelmet egyaránt megdolgoztató formája például a papirgalacsinokkal és kávéskanálakkal való pajkos dobálózás. Elrémő mosollyal szemléljük sorsüldözött albérletes évfolyamtársainkat, akik a közösségbe tartozás miatt támadt kiányérzetüket a mozi, színház, klub ópiumával próbálják levezetni.

Rövid számvetésünk végén kötelességünknek érezzük egy, az albérlet mellett, s a kollégium ellen elhangzó kacajra fakasztó "érv" cáfolatát. Eszerint az albérlet fő előnye az egyén szabadság, mobilitása, többfelé tájékozódása, míg a kollégistának viselkednie kell a több ember együttélésével - állítólag - szükségszerűen együttjáró körülkodásokat, sőt ujabban a kollégisták begubózásáról /sic!/ beszélnek.

Azt gondoljuk, fenti egész írásművünk ékeesszó cáfolata ennek.

De ha ez sem elég, úgy ki kell lépnem a fejedelemi többes használatából, hogy egy személyes - mondhatnám intim - példával mérjek utolsó csapást az ellenérvek százfeji hidrájára:

Kis közösségünk tulnyomó többsége - a hely közelsége miatt - az első emeleti WC-t használja, én azonban a magasföldszintit - ugyanis bevallom balkezes vagyok, s ott balkéz felől lóg a vércélanc -, s társaim ebben semmi kivéttrivalót nem találnak. Kérdem, mi ez, ha nem a legteltjesebb szabadság, mobilitás, az ujat megismerni vágyó ember sokféle tájékozódása?!

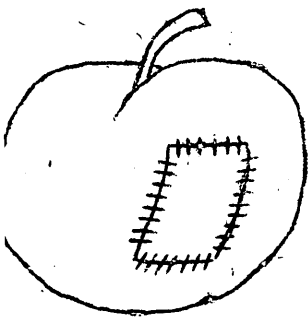
Huszár Endre

AZ ALMA NEM ESİK MESSZE A FAJÁTÓL, AVAGY
OTT VAN A NYUL, AMOL A PÁRKA, AVAGY A
VAGY - VAGY RIPIORT VAGYLACOSSÁGA

/Kisérteti riport; Minden részben, részben minden/

Mottó: "Mi itt most nagyon fontosdolgokról fogunk beszélgetni"

Tusko Hopkinsz

Bekezdés: Mivel itt ma mindenki tudja, hogy körülötte mi történik, és nagyon jól tudja azt is, hogy mindebből egyszer mi fog kiszülni, /málytfülűek az előbbi mondatot a következővel is behelyettesíthetik - meggyőződés és tetszés szerint - hogy ; Mivel itt ma senki sem tudja, hogy körülötte mi történik, és egyáltalán nem tudja azt sem, hogy ebből az egészből egyszer mi fog majd kiszülni, / hát én a Gondolatjel nevében megkérdeztem két barátomat, Optimistát /O/ és Pessimistát /P/ olvtársat /behelyettesíthető: urak/ hogy amennyiben válaszolni merészelnék feltett kérdéseimre, annyit azt csófosan megbánják /Beh. nem bánják meg csufossan/.

Tárgyalás: /majd a bíróságon/

1. kérdés: Szerintetek mire lehet itt ma válaszolni, ha?

O. Mire eljön a tavasz.

P. Mire megvénülünk.

2. /Hát én ezzel a válasszal nem megyek semmire, mit szól ehhez majd Forróvizi kar-társ, a főszerkesztő, ha ezt a választ megmutatom neki. Inkább provokálok tovább. Mi a véleményetek fíjjug, mi az, amiről itt ma beszélni lehet és mi az, amiről itt beszélni lehet-NE?

O. A véleménynyilvánítási és egyéb ált. emberi szabadságjogok értelmében a polgár arról beszél, amiről akar, úgy se lesz semmi baja...

P. Mamma az a divat, hogy amiről véleményünk van, arról inkább nem beszélünk, amiről meg beszélünk, arról meg mások véleményét mondjuk, nem a magunkét.

3. Hát e' mán valami. Most még azt mondjátok meg, ha meritek, nekünk olvasóknak. hogy mi a véleményetek a demokrációról?

O. A demokrácia az nem más, mint.../itt elromlott a magnetofon, így bárki fantáziája szerint azt gondol ide, amit akar. Ez osztán sajtószabadság, mi?/

P. A demokrácia olyan, mint a pisai ferdetorony. Az ember hirtelenjéven nem tudja, hogy jobbra vagy balra fog eldőlni?

4. E mán döfi, ez jó válasz vót. No akkor, hogy minden benne legyen a reportba, akkor még aszongyátok meg, de őszintén /vagy inkább csak úgy sejtetőleg/, hogy mi végre vagyunk ezen a világon?

O. Elvégre.

P. A Végre.

5. No végre. Ez egy kerek válasz vót. Kíváncsi vagyok, erre majd mit szólnak a ...-sek/ide a demokrácia jegyében újra csak mindenki azt gondol, amit akar/. Hát akkor még azt mondjátok nekem ide a markomba, hogy elvégre, mi végre van a Mondolatjel?

O.P. Erre csak akkor válaszolunk, ha kikapcsolod a megnyetőfont. Nehogy még balhé legyen a dologból.

En: Rendben fiuk, ne mondjátok, hogy olyan vagyok, hogy nem kapcsolom ki. /Ugy teszek, mintha kikapcsolnék mindent, pedig egy turót, csak megerősítettem a felvevőt./ No, akkor kezdetitek!

O. Én nem tudom, mi végre van. Ezt csak azok tudják, akik megen-gedték. Ha mán egyszer van, akkor mán maradjon is meg. Ennek ez a rendje.

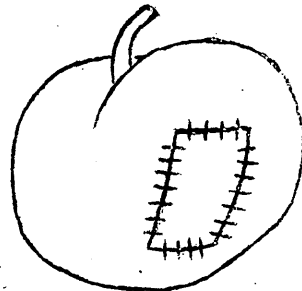
P. Szerintem avvégre van, hogy legyen mit beszüntetni, vagy inkább megunni.

7. Hát ez nagyon érdekes, szerintetek ezt mindet le fogja közleni a Mondolatjel?

O. Remélem, nem.

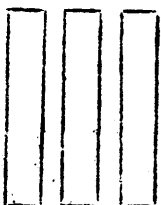
P. Attól félek, hogy igen.

Befejezés; Hogy milyen lesz, az majd elválnak a vizsgaidőszakban.

MI

CSIP-CSUP ÜGYEK

STB □ □ □

És azután rögtön másnap megkezdődött a félév. Minden felhajtás nélkül, csak úgy egyszerűen, s mi teljes elszántsággal belevo-tattuk magunkat a... Az azaz hogy állj! Várjunk csak azzal a be- vetéssel! Akadt néhány szégyelnhiválóan pitiáner probléma, pl. a fogalmunk sem volt, hogy egyes termeket hol ne keressünk, hogy a fedőnevek mögött kik, esetleg mik lapulnak, hogy olyan tény- leg nevetséges dolog, mint menza hol intézendő stb, stb. De gon- dolom a "nagyok" úgy vélték, ahogy ők rájöttek ilyen mellékes dolgokra, úgy majd mi is kiokoskodjuk. Ha meg nem, ám vessünk magunkra. Igaz kedvesen fogadtak bennünket. Mármint az előadók.

Érdeklődtek fedhetetlen multunk és kiszámított jövőnk után, egyszóval beszélgettek velünk. Az első információkat tőlük szereztük be legálisan, a többit illegálisan. Magunktól. Igaz volt gólyatábor. A kiadott program: rázódjatok össze! Hát kénytelen